

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 551/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti R., a. s., K., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. D. B., s. r. o., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 2 C 89/2010-173 z 24. novembra 2010, uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 1 Co 54/2011-189 z 12. augusta 2011 a uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 13 NcC 6/2010-21 z 24. februára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti R., a. s., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti R., a. s., K. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva nebyť odňatý

zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 2 ods. 2 ústavy uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2 C 89/2010-173 z 24. novembra 2010, uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 Co 54/2011-189 z 12. augusta 2011 a uznesením krajského súdu č. k. 13 NcC 6/2010-21 z 24. februára 2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je právnickou osobou podnikajúcou v oblasti poisťovníctva, ktorá uzavrela s fyzickou osobou poistnú zmluvu č. 4164600009. Súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné poistné podmienky sťažovateľky, v rámci ktorých sa sťažovateľka a fyzická osoba (ďalej len „žalobkyňa“) individuálne dohodli na uzavretí rozhodcovskej doložky, v zmysle ktorej sa dohodli, že rozhodovanie o prípadných sporoch z poistného vzťahu zveria rozhodcovskému súdu.

Počas trvania poistného vzťahu vznikol medzi sťažovateľkou a žalobkyňou spor týkajúci sa poistného vzťahu, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom v konaní pred Arbitrážnym súdom Košice (ďalej len „rozhodcovský súd“) sp. zn. 1 C 15/2009 z 29. júla 2009, ktorým rozhodcovský súd určil právne vzťahy medzi sťažovateľkou a žalobkyňou. Následne žalobkyňa podala okresnému súdu žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z 29. júla 2009. Okresný súd z dôvodu nepríslušnosti postúpil vec na rozhodnutie Okresnému súdu Košice I, ktorý s postúpením veci nesúhlasil a vec predložil na rozhodnutie krajskému súdu. Tento uznesením č. k. 13 NcC 6/2010-21 z 24. februára 2010 rozhodol tak, že na konanie je príslušný okresný súd.

Podľa sťažovateľky jej právny zástupca nebol zo strany krajského súdu upovedomený, že bolo rozhodnuté o miestnej príslušnosti a nebolo mu doručené ani uznesenie krajského súdu. O miestnej príslušnosti sa právny zástupca sťažovateľky mal dozvedieť až 8. júla 2010, keď mu bolo doručené doplnenie žalobného návrhu žalobkyne. Proti predmetnému uzneseniu podala sťažovateľka 8. júla 2010 námietku miestnej príslušnosti okresného súdu, o ktorej okresný súd uznesením č. k. 2 C 89/2010-173 z 24. novembra 2010 rozhodol tak, že námietke nevyhovuje. Sťažovateľka proti predmetnému rozhodnutiu podala odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 1 Co 54/2011-189 z 12. augusta 2011 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Podľa sťažovateľky napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu došlo k porušeniu ňou označených práv.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a porušenie čl. 2 ods. 2 ústavy uznesením okresného súdu č. k. 2 C 89/2010-173 z 24. novembra 2010, uznesením krajského súdu č. k. 1 Co 54/2011-189 z 12. augusta 2011 a uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 6/2010 z 24. februára 2010, zrušil napadnuté uznesenia a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, priznal jej primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 €.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a namietané porušenie čl. 2 ods. 2 ústavy uznesením okresného súdu č. k. 2 C 89/2010-173 z 24. novembra 2010, uznesením krajského súdu č. k. 1 Co 54/2011-189 z 12. augusta 2011 a uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 6/2010 z 24. februára 2010.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesenie okresného súdu č. k. 2 C 89/2010-173 z 24. novembra 2010 bolo sťažovateľke podľa jej záznamu na predmetnom uznesení doručené 1. decembra 2010, uznesenie krajského súdu č. k. 1 Co 54/2011-189 z 12. augusta 2011 taktiež podľa jej záznamu na tomto uznesení bolo doručené 21. septembra 2011 a uznesenie krajského súdu č. k. 13 NcC 6/2010-21 z 24. februára 2010 jej bolo doručené 29. júla 2010. Sťažnosť na porušenie označených

práv sťažovateľky predmetnými uzneseniami bola podaná na poštovú prepravu 28. novembra 2011 a ústavnému súdu bola doručená 30. novembra 2011.

Z uvedeného vyplýva, že od 1. decembra 2010, keď sťažovateľkou napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 2 C 89/2010-173 z 24. novembra 2010 jej bolo doručené, od 21. septembra 2011, keď sťažovateľkou napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 1 Co 54/2011-189 z 12. augusta 2011 jej bolo doručené, a od 29. júla 2010, keď sťažovateľkou napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 13 NcC 6/2010-21 z 24. februára 2010 jej bolo doručené, do dňa podania sťažnosti na poštovú prepravu (28. novembra 2011) sťažovateľke uplynula lehota na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2011